

Rechtbank in het arrondissement
Amsterdam

Zitting van: 20 augustus 2003

Rolnummer: 2003/1244

CONCLUSIE VAN ANTWOORD

inzake:

de publiekrechtelijke rechtspersoon de
gemeente AMSTERDAM

waarvan de zetel is gevestigd te Amsterdam,
gedaagde,

procureur: Mr. B.R. ter Haar

- tegen -

1. De Vereniging Beethovenstraat/Parnassusweg;
gevestigd te Amsterdam;

2. Vereniging van Eigenaren Neptunus;
gevestigd te Amsterdam;

- en -

3. Hendrikus Johannes Antonius SCHRÖDER;

4. Gert MOSLER;

5. Tjeerd EERNSTMAN;

6. Gerard Dirk HEIJ;

7. Dirk van MOURIK;

8. Hanna Maria MONGARD;

9. Michel Jozef Willem Marie MUTSAERTS;

10. Philip Trudus NOORDERVLIET;

11. Heleen Carolien VAN DEN BERGE;

12. Marleen BRUMMELKAMP;

13. Augustinus Johannes GIJSWIJT;

14. Robert Sylvain KAHN;

15. Betty Sophie KAHN;

16. Jan Geert WICHERS HOETH;

17. Jules Robert HESSE;

18. Jelle Huite Jacobus KEIJ;

19. Abraham DEEN;

20. Israël WOULDSTRA;

21. Henriëtte Louise VAN DER VEEN;

22. Geerte Rozemarijn Jeanette MAZELAND;

23. Wilhelmy Antonette VAN DRIEL;

24. Henk RUEDELSHEIM;

25. Rudolf SPIEGEL;

26. Geert Jan VERNOOY;

27. Johannes Anthonius Jacobus LUYCKS;

28. Ocko Gerardus SMIT;

29. Hendrik Leendert Johan VAN DEN BRINK;

30. Willem Hugo HINTZEN;

31. Maria Johanna Petronella VAN SPREEUWEL;
32. Maria Aleida ENTHOVEN-ELIAS;
33. Maria Margaretha Helena LEWIS;
34. Gabriëlle HURWITZ;
35. Helene Maria SWIERSTA;
36. Nanette Marie VAN HALM;
37. Helene Joan DEN DULK;
38. Jef NASSENSTEIN;
39. Nicole VAN GELDER;
40. Jacobus Cornelis Johannes LEYTEN;
41. René DUURSMA;
42. Egbert Hendrik Dik WILLEMS;
43. Aaltje BIJLMER-ANTONS;
44. Johanna COHEN DE LARA-DE JONG;

allen wonende te Amsterdam,
eisers,

procureur: Mr. S. Levelt

Gedaagde, hierna te noemen "de Gemeente" doet zeggen en concluderen voor
antwoord:

Inleiding

1. Sinds 1986 geldt in de buurt rond de Prinses Irenestraat ("de Prinses Ire-nebuurt") te Amsterdam een bijzondere parkeerregeling, die ten doel heeft mogelijke parkeeroverlast voor de bewoners van deze woonwijk te
naar pag. 4

voorkomen. Voor een juiste beoordeling van deze zaak is enige kennis omtrent de totstandkoming van de bijzondere regeling van groot belang. Op de voorgeschiedenis van deze kwestie wordt hieronder daarom enigszins uitgebreid ingegaan.

Voorgeschiedenis van het parkeerreguleringsstelsel

2. Voor de realisering van het bouwplan Wereldhandelscentrum (World Trade Center, hierna "WTC") was een verklaring van geen bezwaar benodigd van Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord Holland. Bij brief van 20 mei 1980, waarnaar ook eisers in alinea 2 van de inleidende dagvaarding van 6 mei 2003 verwijzen, heeft het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente aan Gedeputeerde Staten onder andere bericht:

"Wij hebben daarom besloten in de periode tijdens de bouw van het Wereldhandelscentrum voor aangrenzende woonwijken zodanige parkeermaatregelen voor te bereiden dat de garantie bestaat dat de parkeeroverlast in deze buurt zoveel als mogelijk wordt beperkt. Deze maatregelen zullen met de gereedkoming van het centrum effectief getroffen zijn."

3. Bij besluit van 1 juli 1980 hebben Gedeputeerde Staten de gevraagde verklaring van geen bezwaar afgegeven, waarna Burgemeester en Wethouders bij besluit van 18 juli 1980 de bouwvergunning aan World Trade Center v.o.f. hebben verleend.

4. Op verzoek van een tweetal buurtcomités en een aantal omwonenden heeft de Voorzitter van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 14 augustus 1980 het besluit van Gedeputeerde Staten van 1 juli 1980 (de verklaring van geen bezwaar) en van het College van Burgemeester en Wethouders van 18 juli 1980 (de bouwvergunning) geschorst.

5. Bij beschikking van 2 juni 1981 heeft de Voorzitter van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State de schorsing opgeheven op grond van het oordeel dat het op 21 maart 1981 ter visie gelegde ontwerp-bestemmingsplan "Prinses Irenestraat e.o." de door de buurtbewoners naar voren gebrachte bezwaren behandelt op een wijze die aan de aan te leggen criteria van zorgvuldigheid geen onrecht doet.

6. In zijn vergadering van 4 november 1981 heeft de Gemeenteraad het bestemmingsplan "Prinses Irenestraat e.o." vastgesteld en bij besluit van 11 januari 1983 hebben Gedeputeerde Staten van de Provincie Noord Hol-

naar pag. 5

land dit bestemmingsplan goedgekeurd. In het goedkeuringsbesluit merken Gedeputeerde Staten op:

"Van groot belang achten wij de toezegging van het gemeentebestuur van Amsterdam, dat bij het gereedkomen van het wereldhandelscentrum voor de woonwijk van reclamanten een parkeerreguleringsstelsel effectief zal zijn, zodat de mogelijk optredende parkeerdruk zich niet in de woonwijk van reclamanten zal kunnen manifesteren."

7. Welke wijze de meest effectieve was om aan haar toezegging invulling te geven, is bekeken door de in het najaar van 1982 opgerichte "Werkgroep Parkeerregulering Prinses Irenestraat e.o.", waarin naast een aantal gemeentelijke vertegenwoordigers ook bewoners uit de Prinses Irenebuurt zitting hebben genomen. Het in de werkgroep gevoerde overleg heeft geleid tot de vaststelling door de werkgroep van een aantal uitgangspunten voor een parkeerreguleringsstelsel.

8. Op 15 maart 1983 heeft het College van Burgemeester en Wethouders besloten in te stemmen met de voorstellen van de werkgroep. Deze voorstellen kwamen erop neer dat de parkeeroverlast die verwacht werd, zou worden bestreden door de invoering van een variant van het zogenaamde belanghebbendenparkeren. In het kort valt het stelsel als volgt te omschrijven: op werkdagen tussen 9.00 en 16.00 uur mag in de buurt alleen worden geparkeerd door vergunninghouders en hun bezoekers; alle buurtbewoners krijgen tegen betaling van een leges van NLG 14,- een vergunning die geldig is voor een periode van steeds twee jaar; door de Dienst Parkeerbeheer wordt actief op de vereiste vergunningen gecontroleerd.

9. In verband met een noodzakelijke wijziging van de geldende Parkeer-geldverordening en Koninklijke goedkeuring hiervan, heeft het tot 14 januari 1986 geduurd alvorens de Gemeente aan de bewoners van de Prinses Irenebuurt kon meedelen dat de Dienst Parkeerbeheer vanaf 20 januari 1986 het parkeerverbod in de buurt zou gaan handhaven. Vanaf die datum is het in de buurt geldende belanghebbenden parkeerregime derhalve effectief.

Ontwikkelingen sinds de invoering

10. Vanaf de jaren tachtig is in Amsterdam het gebied waar men dient te betalen om op de openbare weg te mogen parkeren aanzienlijk uitgebreid. Was in het begin van de jaren tachtig alleen in het gebied binnen de singels betaling vereist, thans geldt dit voor bijna geheel Amsterdam.

naar pag. 6

11. Door de deelraad van het toenmalige Stadsdeel Amsterdam Zuid is op 9 februari 1994 een met betrekking tot deze materie belangrijk besluit genomen. Dit besluit behelsde de gebiedsgewijze invoering van betaald parkeren in geheel Amsterdam Zuid. Daarbij is voorts

voor een gedeelte van het stadsdeel Zuid een invoeringsvolgorde bepaald. Door de invoering van het betaald parkeren in delen van Amsterdam Zuid trad echter parkeeroverlast op in die delen van het stadsdeel waar het tot dan toe nog gratis parkeren was. Mede in verband hiermee heeft de Stadsdeelraad van Amsterdam Zuid op 13 maart 1996 besloten - voor zover hier relevant - dat nog in dat jaar in geheel Amsterdam Zuid betaald parkeren zal worden ingevoerd, gekoppeld aan een vergunningstelsel voor bewoners en bedrijven. Dit, met uitzondering van de Prinses Irenebuurt en bedrijfsterrein Schinkel. Inmiddels is het systeem van betaald parkeren ingevoerd in geheel Amsterdam Zuid, met uitzondering van de Prinses Irenebuurt.

Vordering eisers

12. Eisers stellen dat tussen hen en de Gemeente afspraken zijn gemaakt over de wijze waarop parkeeroverlast in de Prinses Irenebuurt zou worden voorkomen, namelijk door middel van de thans geldende parkeerregeling. Aangezien zich - in de ogen van eisers - geen onvoorziene omstandigheden zouden voordoen, zou de Gemeente deze parkeerregeling dienen te handhaven. Zou de Gemeente dit niet doen, dan zou zij, zo stellen eisers, onrechtmatig handelen.

13. Voorts stellen eisers dat de Gemeente onrechtmatig zou hebben gehandeld door de Parkeerverordening 2002 vast te stellen en hieraan uitvoering te geven. Tot slot betogen eisers dat de Gemeente in strijd met het vertrouwensbeginsel zou hebben gehandeld door niet langer te voorzien in het belanghebbendenparkeren, danwei deze regeling af te schaffen zonder eisers schadeloos te stellen.

Verweer

Opzegging overeenkomst mogelijk

14. Van de tussen eisers en de Gemeente bereikte overeenstemming over de wijze waarop de parkeeroverlast in de Prinses Irenebuurt zou worden tegengegaan zou de Gemeente volgens eisers - zo leest zij in alinea 7 van de inleidende dagvaarding - alleen kunnen afwijken in geval van onvoorziene omstandigheden die van dien aard zijn dat eisers naar maatstaven

naar pag. 7

van redelijkheid en billijkheid ongewijzigde instandhouding van de overeenkomst niet mogen verwachten. Volgens eisers hebben zich in casu dergelijke omstandigheden echter niet voorgedaan, zodat de Gemeente zich niet aan haar verplichtingen zou kunnen onttrekken.

15. Eisers lijken te betogen dat de parkeerregeling tussen hen en de Gemeente moet worden gekwalificeerd als een gewone, privaatrechtelijke overeenkomst. Voor het geval in deze stellingname moet worden meegegaan, geldt dat de overeenkomst tussen partijen inhoudt dat aan de bewoners van de Prinses Irenebuurt periodiek (iedere twee jaar) een parkeervergunning zou worden verstrekt, alsmede enkele bezoekerspassen, en dit tegen betaling van een bepaald bedrag aan leges. Deze overeenkomst dient te worden gekwalificeerd als een duurovereenkomst. Onder een duur overeenkomst wordt in de literatuur immers verstaan:

(...) een overeenkomst waaruit voortspruit ofwel een voortdurende verbintenis ofwel een rechtsplicht om gedurende zekere tijd periodiek, of zo dikwijls de schuldeiser daartoe de wens te kennen geeft een zekere prestatie te verrichten, ongeacht of deze voortdurend is.'

16. Deze duurovereenkomst kan door de Gemeente met inachtnaam van een redelijke opzegtermijn worden beëindigd. Dit heeft de Gemeente bewerkstelligd middels de

bewonersbrief die in de maand maart 2002 in de Prinses Irenebuurt huis aan huis is verspreid. De opzegtermijn van meer dan twee jaar die de Gemeente de bewoners heeft gegund (de vergunningen blijven nog geldig tot 31 maart 2004) moet in de gegeven omstandigheden als zeer redelijk worden beschouwd. Kortom, de opzegging heeft op een correcte wijze plaatsgehad, waardoor de overeenkomst - de parkeerregeling tussen eisers en de Gemeente - op rechtsgeldige wijze tot een einde is gekomen, zonder dat de Gemeente deswege tot enige schadevergoeding jegens eisers zou worden verplicht.

Geen onrechtmatige overheidsdaad

17. Voor het geval dat over het voorgaande anders mocht worden gedacht, merkt de Gemeente het volgende op.

18. In tegenstelling tot hetgeen eisers stellen in alinea 9 en volgende van de dagvaarding, heeft de Gemeente geen onrechtmatige overheidsdaad gepleegd ten opzichte van de bewoners van de Prinses Irenebuurt, door de

1 J.F.M. Strijbos, "Opzegging van duurovereenkomsten", Deventer 1985, blz. 25

naar pag. 8

Parkeerverordening 2002 vast te stellen, danwel door deze uit te voeren, danwei door hierin niet te voorzien in een bijzondere regeling voor de Prinses Irenebuurt. Hoewel de overheid in beginsel toezeggingen steeds moet nakomen en een eenmaal vastgesteld beleid in beginsel consistent dient uit te voeren, heeft de overheid blijkens vaste rechtspraak en literatuur in het algemeen immers steeds de vrijheid haar beleid te wijzigen. De enkele omstandigheid dat vroeger een bepaald (ander) beleid werd gevoerd, rechtvaardigt niet de verwachting dat dit beleid ook steeds wordt voortgezet.

19. Uit de jurisprudentie valt af te leiden dat de overheid in beginsel vrij moet worden geacht haar beleid te wijzigen. Hieraan worden uiteraard voorwaarden gesteld. Zo dient de overheid:

a. rekening te houden met de grenzen van de wettelijke regeling waarop de bevoegdheid tot het geven van beslissingen is gebaseerd;

b. de beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen;

c. de belangen van hen, die door de beleidswijziging worden benadeeld, bij de besluitvorming mee te wegen²;

d. beleidswijzigingen niet rauwelijks doch met inachtneming van een redelijke overgangstermijn in te voeren³;

e. de beslissing op een correcte wijze bekend te maken⁴.

20. Aan deze voorwaarden is door de Gemeente in het onderhavige geval voldaan. De voorwaarde sub a behoeft hier geen verdere bespreking. Op de voorwaarde sub b zal later worden ingegaan. Over de vereisten genoemd onder c, d en e zullen hieronder enkele opmerkingen worden gemaakt.

Belangen bewoners Prinses Irenebuurt meegewogen

21. Het thans geldende parkeerregime in de Prinses Irenebuurt vloeit voort uit afspraken die in 1983 zijn gemaakt tussen het gemeentebestuur en de buurtbewoners. Afspraken die zijn gemaakt in verband met de bouw van het WTC en de daarvan te verwachten parkeerverlast in de buurt van woon-werkverkeer van buiten de buurt gevestigde bedrijven. Het belang van de bewoners van de Prinses Irenebuurt bij de invoering van het bijzondere parkeerregime lag derhalve in het voorkomen van parkeerver-

² L.J.A. Damen, P. Nicolaï, J.L. Boxum, Bestuursrecht I, Den Haag, 2003

³ Centrale Raad van Beroep, 28 augustus 2002, AB 2002/389

naar pag. 9

last. Dit is een legitiem belang dat de Gemeente altijd zeer serieus heeft genomen en nog steeds neemt.

22. Sinds de jaren tachtig heeft de stad Amsterdam echter een snelle ontwikkeling doorgemaakt. In die jaren was de regeling in de Prinses Irenebuurt de enige in Amsterdam Zuid geldende parkeerregeling. Momenteel is overal in dit stadsdeel het betaald parkeren als reguleringssysteem ingevoerd. De kans dat zich in de Prinses Irenebuurt na gelijkenschakeling van de parkeerregeling met de overige wijken in Amsterdam Zuid, parkeeroverlast zal voordoen is zeer beperkt. Op grond van de Parkeerverordening 2002 kunnen slechts bewoners en bedrijven gevestigd in een beperkt gebied rond de Prinses Irenebuurt een vergunning verkrijgen waarmee in de Prinses Irenebuurt kan worden geparkeerd. Bedrijven komen slechts in aanmerking voor één parkeervergunning per tien fulltime werknemers. Tevens kan een correcte handhaving van de parkeerregeling worden gegarandeerd.

23. Voorts merkt de Gemeente op dat zowel het reeds bestaande gedeelte van het WTC als het thans in aanbouw zijnde gedeelte hiervan beschikt over zeer ruime parkeergarages, terwijl een aanzienlijk gedeelte van de werknemers en bezoekers van het WTC per openbaar vervoer reizen: sinds de jaren tachtig is zowel het metrostelsel als het treinennet in de buurt van het WTC in hoge mate verbeterd. Het WTC is gelegen aan een metro- en treinstation.

24. De Gemeente kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de beweegredenen van eisers van financiële aard zijn: de bewoners van de Prinses Irenebuurt betalen sinds 1986 een bedrag aan leges van ca. EUR 20,- per jaar terwijl de bewoners van de overige buurten een vergoeding betalen per vergunning van circa EUR 120,- per jaar. Bij de invoering van het belanghebbendenparkeren in de buurt is een financiële bevoordeling van de buurtbewoners ten opzichte van de overige bewoners in Amsterdam c.q. het stadsdeel, geenszins de bedoeling geweest.

25. De wijziging van de feitelijke situatie ten opzichte van de situatie zoals die circa twintig jaar geleden gold, rechtvaardigt dat het thans in de Prinses Irenebuurt geldende regime wordt beëindigd en wordt vervangen door het systeem van betaald parkeren, gekoppeld aan een vergunningstelsel voor bewoners en bedrijven, zoals dat thans overal elders in het stadsdeel (en ook in grote delen van Amsterdam) geldt. Voor het voortduren van de ongelijke, bevoorrechte behandeling van de bewoners van de Prinses Irenebuurt ten opzichte van de overige bewoners van het stadsdeel bestaat

naar pag. 10

geen enkele rechtvaardiging meer.

Redelijke overgangstermijn

26. In de maand maart 2002 is de bewoners van de Prinses Irenebuurt bekend gemaakt dat het Dagelijks Bestuur van het stadsdeel ZuiderAmstel voornemens was per 1 april 2003 het belanghebbendenparkeren in de Prinses Irenebuurt af te schaffen en het betaald parkeren in te voeren. Na diverse bezwaarschriften tegen het betreffende besluit heeft het Dagelijks Bestuur in haar vergadering van 15 april 2003 deze datum verlegd naar 31 maart 2004. Een en ander komt erop neer dat een overgangstermijn geldt van meer dan twee jaar. Gezien het feit dat ook na de wijziging van de parkeerregeling in de Prinses Irenebuurt geen

parkeeroverlast valt te verwachten en zij ook geen onredelijk zware financiële lasten op de buurtbewoners legt, is deze periode in de ogen van de gemeente een zeer redelijke.

Beslissing correct bekendgemaakt

27. De Gemeente heeft de bewoners omtrent haar plannen geïnformeerd door middel van een in de Prinses Irenebuurt huis aan huis verspreide brief. In deze brief wordt melding gemaakt van een informatiemogelijkheid. Naar aanleiding van de reacties van buurtbewoners heeft ook een informatieavond plaatsgevonden.

Geen strijd met algemene beginselen

28. Eisers stellen - sec - dat de Gemeente, door niet langer te voorzien in belanghebbendenparkeren in de Prinses Irenebuurt, heeft gehandeld in strijd met het vertrouwensbeginsel en de artikelen 3.2 en 3:4 Awb. De Gemeente betwist deze stelling.

Vertrouwensbeginsel

29. Indien eisers op goede gronden berustende verwachtingen hebben gehad dat de bijzondere parkeerregeling niet zou worden beëindigd zouden deze verwachtingen - zo enigszins mogelijk - moeten worden gehonoreerd. In de eerste plaats meent de Gemeente, dat geen goede gronden aanwezig zijn waarop eisers een dergelijke verwachting zouden kunnen baseren. Indien geoordeeld zou worden dat deze gronden wel aanwezig zijn (geweest), behoeven eisers' verwachtingen in casu niet te worden nagekomen daar de omstandigheden sinds de invoering van de regel dusdanig gewijzigd zijn dat de Gemeente in redelijkheid kan hebben geoordeeld dat nakoming zich niet langer verdraagt met het algemeen belang.

naar pag. 11

30. In 1983 is met eisers een regeling getroffen, met als doel parkeeroverlast in de Prinses Irenebuurt zoveel als mogelijk te voorkomen. Het enkele treffen van deze regeling in de jaren 1982/1983 rechtvaardigt niet het vertrouwen dat zij tot in de lengte van dagen zal worden voortgezet. Op dit punt zijn door de Gemeente ook nimmer toezeggingen gedaan, waarop eisers hun verwachtingen kunnen baseren.

31. Veel meer is het zo, dat de omstandigheden sinds de invoering van het belanghebbendenparkeren drastisch zijn veranderd. Bij de invoering van de parkeerregeling was het deel van de stad waar men diende te betalen voor het parkeren, beperkt tot een enkele wijk. Gratis parkeren was de norm. Thans is het betaald parkeren zo goed als overal in Amsterdam ingevoerd, waardoor de strekking van de bijzondere regeling fundamenteel is gewijzigd. De bewoners van de Prinses Irenebuurt worden thans zonder enige grond aanzienlijk bevoordeeld boven de overige bewoners van het stadsdeel ZuiderAmstel. Het algemeen belang eist dat de Gemeente alle bewoners van het stadsdeel gelijk behandelt, en aan de ongerechtvaardigde voorkeursbehandeling van de bewoners van de Prinses Irenebuurt een einde maakt.

Zorgvuldige voorbereiding en belangenafweging

32. Het besluit tot invoering van de Parkeerverordening 2002 heeft de Gemeente zeer zorgvuldig voorbereid. Zij heeft een uitgebreid onderzoek laten uitvoeren naar de voorgeschiedenis van de bijzondere regeling in de Prinses Irenebuurt en aan de hand van de resultaten hiervan heeft zij gezien welke mogelijkheden voorhanden waren om aan de ongelijke situatie een einde te maken. Zoals hiervoor al is beschreven heeft de Gemeente de belangen van de bewoners van de Prinses Irenebuurt nooit uit het oog verloren. De Gemeente heeft deze belangen meegewogen in haar besluitvorming. Dit is onder andere tot uitdrukking gekomen in de overgangsperiode van meer dan twee jaar.

Slot

33. Concluderend merkt de Gemeente het volgende op. De uitzonderingspositie van de bewoners van de Prinses Irenebuurt is door een veranderde feitelijke constellatie achterhaald. Inmiddels is het betaald parkeren in Amsterdam regel geworden en is er ongelijkheid van behandeling van bewoners ontstaan. De wens naar meer uniformiteit en herkenbaarheid heeft geleid tot de vaststelling van de centrale Parkeerverordening 2002. Deze regeling laat slechts bij wijze van experiment mogelijk ruimte voor een bijzondere regeling zoals het belanghebbendensysteem als het onder-

terug naar Parkeren

havige.

34. Een adequaat en goed werkend alternatief is voorhanden: het betaald parkeren. Toegegeven moet worden dat dit alternatief qua bijkomende voorwaarden als tarief en bezoekersregeling voor de bewoners van de Prinses Irenebuurt minder gunstig is dan het thans geldende parkeerregime. De introductie van dit systeem valt echter nog steeds binnen de indertijd tussen de Gemeente en bewoners uitgesproken hoofddoelstelling dat de parkeeroverlast zoveel mogelijk wordt beperkt.

35. De voor de bewoners van de Prinses Irenebuurt geldende parkeerregeling is op een regelmatige wijze beëindigd en de wijziging van haar beleid met betrekking tot het parkeerregime in het stadsdeel ZuiderAmstel is na een goede voorbereiding en op een correcte wijze uitgevoerd. De Gemeente heeft hierbij nimmer de belangen van de bewoners uit het oog verloren, doch het waren andere belangen die in deze zwaardere wogen. Verder is een overgangperiode van meer dan twee jaar zeer redelijk en heeft de Gemeente haar plannen op een juiste wijze aan de betrokkenen bekend gemaakt. Zij ziet dan ook geen reden de schade die eisers stellen te lijden te vergoeden.

Bewijsaanbod

36. Zonder onverplicht enige bewijslast te aanvaarden biedt de Gemeente bewijs aan van haar stellingen door alle middelen rechtens, in het bijzonder door het horen van getuigen, waaronder (ex-)medewerkers van de Gemeente.

MET CONCLUSIE:

Dat het de Rechtbank behage om bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut eisers niet ontvankelijk te verklaren in hun vorderingen, althans af te wijzen, met veroordeling van eisers in de kosten van het geding.

parkerencva11-1.jpg

Deze zaak wordt behandeld door mrs. B.R. ter Haar en B.C.M, den Teuling, NautaDutilh, Postbus

7113, 1007 JC Amsterdam, telefoon: 020-5414646, fax 020-6612827, dossier 5005.2979